

Eis tiv iεδεba tis Mεσοποταμίας,

ēto μεγάλος, λαβηπός ναός της αποθέσης
θωμά. Eis autón eγένοντο συνεχεῖς γυναι-
ζεις ὄρθοδοξῶν. Ο ἀρχιεπίσκοπος βαβιλονίων δύ-
αλης, μαδών ταῦτα ιερίς καὶ ἔχειρος ἵκινε
τὸν ὑπαρχούς (διοικητὴν τὰς περιοχὰς) διότι
δὲν προύσθε να ἐκδιώξῃ ἀπ' ἐκεῖ τὰς
ὄρθοδοξάς. Ο ὑπαρχος ἐποικιστικε να
ἐκτελέσῃ τὴν βαβιλονίκην ἐντολὴν, ὡς καὶ δὲν
μένει να φονεύσῃ τῷ πλήθος τῶν χριστι-
ανῶν. Eἰδοποιήσει κριφά αὐτὸς να μη πι-
νῶν εἰς τὸν ναόν. Οὐδεῖς τῶν ὄρθοδο-
γαινών εἰς τὸν ναόν. Οὐδεῖς τῶν ὄρθοδο-
ξῶν ἔδωσε προσοχὴν εἰς τὴν συμβουλὴν του,
οὔτε ἐφοβήθησαν τοὺς ἀπειλέτας. "Ολοι εἰς
τὸν ναὸν τοῦ ἀπ. Θωμᾶ ἐτρέχουν διὰ τὰς
συνάξεις". Ο ὑπαρχος μὲν πολλοὶ 6τρα-
τιώτας πρὸς τὸν ναὸν ἐπορεύεται. Μία

ὑρδόδοξη μητέρα, κρατοῦσα ἀπὸ τὸν χέρι τό
μικρό παιδί της, ἐτρέχαν πρὸς τὸν ναόν.

Εὑρέθησαν ἐνώπιον τῶν 6τρατιώτων. Ο
ὑπαρχος τῆς εἶπε: "Ὥο, ταλαιπωρούς γύναιοι
ποὺ τρέχεις"; ἐκείνη: "Ἐκεῖ θησ καὶ οἱ
ἄλλοι πηγαίνων, δηλαδίς τὸν ναόν". Ο ὑπαρχος:

"Δέν ἕκουσες ψι τὰ φονεύωντα οἱ ὄρθο-
δοξοί ποὺ θά εὑρεθοῦν ἐκεῖ"; Η γυνή: „Ναι,
μέκρα διὰ τοῦτο τρέχω ἐκεῖ, δηλινά μαρτ-
ρίων...“. Ο δέ: "Καὶ ποὺ ὁδηγεῖς τὸ παιδί;";
ἐκείνη: "Ὥετε καὶ δυίδε μή νι αἰτιωθῆ τῇ
μαρτυρίᾳ..". Ο ὑπαρχος κατενόησε τὴν πίστιν

καὶ τὴν αἰφοβίαν τῶν ὄρθοδοξῶν καὶ ἐχλών εἰς
τὸν βαβιλονίαν. Οὐάλη τοῦ εἶπε ψι τὰ σλοι οἱ
ὑρδόδοξοί εἶναι θεοί νι αἴποδούντων διὰ
τὴν πιστήν των, εἶναι παραιλόγον να τοὺς
φονεύσουν. Λέγοντας αὐτά ἐπειδε τὸν θυσίαν

καὶ ἐπανέτειν τὴν δρυμήν τού, οἱ ὄρθο-

δοξοί - ἐξέφυγον - τὴν θανατικὴν
αἰτίαν.

(Ἐκκλησ. 16τορία
Συκριτών P.G: 67,504)